

תלמודו בידו

דף ז עמוד א

- [א] מאימתי מונים שנה לבכור תם או בעל מום ?
- [ב] מנין שחודש ניסן הוא הראשון למנין חדשי השנה ?
- [ג] האם מעברים את השנה סמוך לראש השנה ?
- [ד] האם מותר לבית דין לעבר את השנה אחרי פורים, ומדוע ?
- [ה] מתי החלו להקריב קרבנות הציבור מן השקלים החדשים שנתרמו באדר של שנה זו ?

- [א] תם: מונים לו שנה מיום שנעשה ראוי להקרבה, כלומר מהיום השמיני ללידתו. בעל מום: כלו חדשיו ואינו נפל, מונים לו שנה מיום לידתו. כיון שמותר באכילה מיד. אין ידוע אם כלו חדשיו, מונים מהיום השמיני, שאז יוצא מחשש נפל.
- [ב] נאמר "בחודש השלישי הוא חודש סיון", מכאן שניסן הוא חודש הראשון. ואין ראייה מ"בחודש הראשון הוא חודש ניסן", שמא הוא ראשון למעשה של המן.
- [ג] לפני ראש השנה: אין מעברים, שמא עד אדר ישתכח ורוק אדר מתעבר. עיברו, אינה מעוברת. אחר ראש השנה: בשעת הדחק מעברים, כגון שחוששים שיגזרו על בית דין שלא לשבת.
- [ד] חכמים: אין מעברים. הואיל ומפורים דורשים בהלכות הפסח, חששו שלא יקבלו את דברי שלוחי בית דין לדחות את הפסח, ויאכלו חמץ בפסח.
- ר' יהושע: מעברים את השנה אף אחרי פורים.
- לפי שהכל יודעים שעיבור תלוי בחשבון, ואפשר שבית דין לא ידעו עד עכשיו אם לעבר, ולא יזלזלו באיסור חמץ ואכל בניסן אין מעברים.
- [ה] לכתחילה: מאחד בניסן.
- שנאמר "עולת חרש בחדשו לחדשי השנה", אמרה תורה חרש והבא קרבן מתרומה חדשה מניסן, שעליו נאמר "ראשון הוא לחדשי השנה".
- בדיעבד: הביא באחד בניסן מן התרומה הישנה יצא, אלא שחיסר מצוה.

הלימוד לזכות שלמה נפתלי בן דבורה לזיווג הגון